

SĄD GOSPODARCZY NR 2 W MADRYCIE

c/Gran Vía N. 52, 1

4943K 28079 1 4147434/2014

POSTĘPOWANIE ZABEZPIEZAJĄCE 707/2014

Powód: MADRYCKIE STOWARZYSZENIE TAKSÓWKARZY (ASOCIACIÓN MADRILEÑA DEL TAXI)

Pełnomocnik powoda: pan IGNACIO BATTLO RIPOLL

Przeciwko: UBER TECHNOLOGIES INC

Pełnomocnik pozwanego: brak

POSTANOWIENIE SĄDU

(nr 14)

Wydane w MADRYCIE, dnia 9 grudnia dwa tysiące czternastego roku przez sędziego, Pana ANDRÉS SANCHEZ MAGRO, który ustalił następujący

STAN FAKTYCZNY

PUNKT PIERWSZY. - Pełnomocnik MADRYCKIEGO STOWARZYSZENIA TAKSÓWKARZY, pan IGNACIO BATTLO RIPOLL, wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania zabezpieczającego w związku z pozwem, który zamierza wnieść w późniejszym postępowaniu procesowym przeciwko UBER TECHNOLOGIES INC, żądając:

1. Zaprzestania działalności oraz zakazu świadczenia w Hiszpanii i subsydiarnie w Jednostce Autonomicznej Madrytu usług transportu pasażerskiego przez pojazdy sygnowane marką „uber pop” lub jakąkolwiek inną marką używaną do tych samych celów przez pozwanego.
2. Zaprzestania działalności, zakazu udostępniania treści przez stronę oraz świadczenia usług transportowych „uber pop” w Hiszpanii i subsydiarnie w Jednostce Autonomicznej Madrytu za pośrednictwem strony <www.uber.com> lub jakiegokolwiek innej używanej do tych samych celów przez pozwanego.
3. Zaprzestania działalności i zakazu udostępniania jakiegokolwiek aplikacji [app] czy też urządzenia lub systemu technologicznego bądź informatycznego służącego do świadczenia usług transportu pasażerskiego, o których mowa, na terytorium Hiszpanii lub subsydiarnie Jednostki Autonomicznej Madrytu.
4. Udzielenia zabezpieczenia przy użyciu wyżej wymienionych środków, traktowanych w sposób szczególny lecz niewyczerpujący.
5. Zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania.

PUNKT DRUGI.- W ww. wniosku powód wniósł o wszczęcie postępowania bez wysłuchania pozwanego ze względu na szczególnie pilny charakter sprawy i zadeklarował gotowość wpłacenia poręczenia.

UZASADNIENIE

PUNKT PIERWSZY. – Cel postępowania zabezpieczającego.

Niniejsze postanowienie ma na celu zważyć zasadność wszczęcia postępowania zabezpieczającego, którego przedmiotem są świadczone w sposób regularny usługi transportowe, przeciwko firmie, co do której istnieje domniemanie prowadzenia działalności bez stosownych zezwoleń wymaganych w tym sektorze. Należy wspomnieć, iż w ostatnim czasie w środkach masowego przekazu oraz mediach społecznościowych toczy się debata wokół tematu wolności i gospodarki społecznej przeciwstawianych regulacjom prawnym i administracyjnemu interwencjonizmowi, nie mająca nic wspólnego z orzecznictwem organów sądownictwa, które powinno być wydawane po zważeniu faktycznego stanu prawnego a nie opierać się na rozważaniach o charakterze filozoficznym bądź dotyczących zmian regulacyjnych. Wyłącznie obowiązujące normy prawne są dla sędziego podstawą wydawania postanowień w ramach obowiązującego go państwowego systemu prawnego.

W kwestii konkurencji oraz jej nielegalnego charakteru należy kierować się art. 15 Ustawy nr 3/1991 z dnia 10 stycznia o Zapobieganiu Nieuczciwej Konkurencji (*artículo 15 de la Ley 3/1991, de 10 de Enero, de Competencia Desleal*). Pozwany jest właścicielem domeny internetowej oraz systemu pobierania aplikacji na *smartphony* umożliwiającej kierowcom świadczenie usług transportu pasażerskiego bez wymaganych zezwoleń. Należy zważyć, czy nie istnieją żadne wątpliwości, co do podstawy prawnej a w konsekwencji czy działalność pozwanego może zostać uznana jako czyn nieuczciwej konkurencji i czy w związku z tym istnieją przesłanki do wszczęcia postępowania zabezpieczającego.

PUNKT DRUGI. – Wnosi się o **wszczęcie postępowania zabezpieczającego przed rozpoczęciem procesu**. W świetle orzecznictwa dopuszcza się zastosowanie zabezpieczenia poprzedzającego proces, w przypadku gdy zagrożenie wynikające ze zwłoki na charakter bardziej bezpośredni niż ma to miejsce w przypadku gdy żądanie zgłasza się jednocześnie z wniesieniem skargi lub kiedy strona nie może wnieść wniosku o zabezpieczenie wraz z pozwem głównym, ponieważ potrzebuje czasu do skompletowania dokumentacji niezbędnej do jego wniesienia.

W niniejszym przypadku istnieją przesłanki do wszczęcia postępowania zabezpieczającego w trybie natychmiastowym, gdyż stwierdzono poszlaki działania o charakterze nielegalnym polegające na świadczeniu usług transportowych w sposób powtarzalny na przestrzeni ostatnich tygodni w Madrycie a uprzednio także w innych regionach kraju, które to mogą wpływać na prawidłowe funkcjonowanie publicznych usług taksówkowych. Powszechna dostępność do systemu pozwalającego na zamawianie przez Internet usług pozostających przypuszczalnie na marginesie prawa wymaga ze strony systemu sprawiedliwości reakcji doraźnej, poprzedzającej dokładne rozpoznanie sprawy w późniejszym toku postępowania sądowego.

We wniosku uzasadnia się niemożność wytoczenia sprawy faktem, iż na daną chwilę powód nie dysponuje wymaganymi opiniami biegłych dotyczącymi na przykład sesji szkoleniowych UBER dla kierowców, co stanowi dodatkowy argument za zastosowaniem zabezpieczenia poprzedzającego proces. Ponadto trzeba wspomnieć o trudności w pozyskaniu dokumentacji od firmy zagranicznej oraz o opóźnieniach wynikających z konieczności przetłumaczenia dokumentów.

PUNKT TRZECI. – Mimo iż co do zasady wszczęcie postępowania **zabezpieczającego powinno zostać poprzedzone wysłuchaniem strony pozwanej**, artykuł 7333 Ustawy nr 1/2000 o Postępowaniu Cywilnym (*artículo 733 de la Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil – LECn*) dopuszcza w wyjątkowych okolicznościach, wszczęcie go bez wysłuchania powoda, ze względu na szczególnie pilną potrzebę lub jeśli wysłuchanie mogłoby utrudnić zastosowanie zabezpieczenia, rozpatrując oddzielnie, tak jak ma to miejsce obecnie, czy spełnione są wymogi do wszczęcia postępowania oraz czy uzasadnione są motywy, dla których należy zrezygnować z uprzedniego wysłuchania pozwanego.

W niniejszym przypadku należy nakazać zastosowanie środka zabezpieczającego, bez uprzedniego wysłuchania pozwanego, gdyż mogłoby to wpłynąć na skuteczność zastosowanego środka, mając na uwadze fakt, iż chodzi tutaj o postępowanie regulowane Ustawą o zakazie nieuczciwej konkurencji a środek ma na celu wstrzymanie oraz zakaz wykonywania na terenie Hiszpanii oraz subsydiarnie na terenie Jednostki Autonomicznej Madrytu usług transportowych świadczonych przez kierowców samochodów pod marką „Uber pop”.

Chodzi tutaj o (tymczasowe) powstrzymanie od wyrządzania szkody bezpośredniej przez określonego sprawcę, dlatego też celem tutaj jest nie tyle zapewnienie wykonalności (jak było to w przypadku tradycyjnych środków), ale raczej posłużenie się obowiązującym prawem (*art. 726.2 LEC*), aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu oraz pogłębianiu szkody, co wydaje się w pełni uzasadnione w przypadku tego typu ciągłej działalności. Działanie strony pozwanej, która pośredniczy pomiędzy kierowcami nieposiadającymi wymaganych licencji a użytkownikami, będące typową działalnością handlową, prowadzoną bez spełnienia stosownych wymogów administracyjnych dotyczących transportu pasażerów, określa potrzebę zastosowania środka uprzedzając tym samym wniesienie zażalenia przez pozwanego, jeśli ten uzna, iż nie zgadza się z postanowieniem sądu w kwestii zastosowanych środków.

Powagi sytuacji dodaje również fakt, iż przyszły pozwany zarządza swoją działalnością z siedziby firmy znajdującej się w raju podatkowym Delaware (USA) i według medialnego przekazu w sposób celowy prowadzi mało transparentną politykę, czego poszlakowym dowodem może być dołączony do wniosku dokument i co może ułatwiać mu działania na pograniczu prawa hiszpańskiego i praw europejskich.

PUNKT CZWARTY.- Spełnienie wymogów wniosku o wszczęcie postępowania zabezpieczającego. Chcąc bardziej dogłębnie zbadać kwestię o której mowa, należy odnieść się do ogólnych przepisów prawa dotyczących postępowania zabezpieczającego. Każdy wniosek powinien spełniać wymogi określone artykułem 728 Kodeksu Postępowania Cywilnego (*artículo 728 LEC*), wykazując istnienie przesłanek *fumus boni iuris* i *periculum in mora* oraz zawierać deklarację wpłacenia poręczenia przez powoda.

- a) Przesłanka *fumus boni iuris* zakłada, iż należy uprawdopodobnić zasadność roszczenia w stopniu na tyle wystarczającym, aby można było przypuszczać, iż wyrok w postępowaniu głównym będzie zbieżny z zastosowanym środkiem zabezpieczającym. Jednakże nie jest wymagany pełny proces sądowy, ponieważ w takim przypadku postępowanie przedprocesowe zastąpiłoby postępowanie procesowe, wystarczy uprawdopodobnić przesłanki do zastosowania środków. Kodeks Postępowania Cywilnego wskazuje, że w przypadku orzeczeń doraźnych najlepszą formą uwiarygodnienia przesłanek jest przedstawienie stosownej dokumentacji, lecz nie wyklucza innych źródeł.
- b) Przesłanka *periculum in mora*, niebezpieczeństwo w zwłóce, mówi o istnieniu ryzyka spowodowania krzywdy poprzez zwłokę w oczekiwaniu na wyrok w postępowaniu głównym. Na powodzie spoczywa konieczność dowiedzenia *periculum*, pilności sprawy, czyli

udowodnienia, iż w tym konkretnym przypadku brak zastosowania środków tymczasowych, może doprowadzić w trakcie trwania czynności procesowych do sytuacji, w której zagrożona będzie wykonalność lub skuteczność wyroku ostatecznego, zgodnie z artykułem 728 Kodeksu Postępowania Cywilnego. Jego zasadność tłumaczona jest ryzykiem szkody dla powoda, w przypadku gdy pozwany zdecyduje się, zgodnie z przysługującym mu prawem, złożyć apelację od wyroku końcowego; zatem istnienie przesłanki niebezpieczeństwa w zwłoce powinno spowodować natychmiastową reakcję organów sądownictwa, na wniosek strony zainteresowanej, kiedy istnieje ryzyko, że pozwany będzie chciał uniknąć zasądzonej wyrokiem kary.

W orzecznictwie przyjmuje się, iż do zaistnienia przesłanki *periculum in mora* konieczne jest występowanie jednocześnie dwóch czynników: niebezpieczeństwa braku skuteczności oraz niebezpieczeństwa wynikającego ze zwłoki, co oznacza, że niebezpieczeństwo jest podstawą wszczęcia postępowania, będąc jednocześnie kryterium określającym granice zabezpieczenia.

Wymienia się ponadto wiele rodzajów zagrożeń: 1) zagrożenia mogące w sensie praktycznym wpłynąć na skuteczność wykonania w sensie ogólnym, tzn. w sytuacji gdy strona pozwana znajdzie się w położeniu uniemożliwiającej jego wykonanie; 2) zagrożenia mogące utrudniać wykonanie wyroku o charakterze rodzajowym; 3) zagrożenia mogące spowodować nieskuteczność wykonania wyroku, gdy w przypadku niezastosowania środków zabezpieczających, upływ czasu potrzebnego do wydania wyroku głównego, może spowodować nieodwracalne szkody po stronie powoda; 4) zagrożenia dla praktycznej użyteczności skutków nieegzekucyjnych wyroku.

Zgodnie z obowiązującą doktryną, przesłanka *periculum in mora* występuje wtedy, gdy zagrożenie jest aktualne a upływ czasu może utrudnić lub uniemożliwić wykonanie wyroku zapadłego w trakcie postępowania głównego. Wynika z tego, że wnioskodawca powinien uwiarygodnić okoliczności obecnego stanu rzeczy, nawet w sposób poszlakowy, wskazując na zagrożenie, które w przyszłości może spowodować niemożność wykonania wyroku ostatecznego; dlatego też niedozwolone jest stosowanie środka zabezpieczającego w przypadku gdy strona pozywająca przyzwalała na zaistniałą sytuację przez długi czas, chyba że przytoczy ona powody, dla których nie mogła wnioskować o udzielenie zabezpieczenia we wcześniejszym terminie. Jak czytamy w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 3 maja 2002 roku: „... wszczęcie postępowania zabezpieczającego możliwe jest jedynie w przypadku gdy wnioskodawca uzasadni, iż w danym przypadku, niezastosowanie środków tymczasowych może w toku trwania procesu doprowadzić do sytuacji utrudniającej lub uniemożliwiającej egzekucję środka zabezpieczającego zasądzonego w wyroku ostatecznym oraz istnieje przesłanka *periculum in mora*, która jest wymogiem niezbędnym do zastosowania środka zabezpieczającego, przesłanki te muszą mieć charakter obiektywny, czyli w sposób wysoce prawdopodobny wskazywać na zagrożenie skuteczności wykonania wyroku ostatecznego, a nie być odzwierciedleniem osobistych przekonań lub lęków wnioskodawcy.

Jednakże nie należy również zapominać o tym, iż Kodeks Postępowania Cywilnego dopuszcza zastosowanie środków zabezpieczających przed otwarciem procesu, co jest bardzo ważne w przypadku praw własności przemysłowej i intelektualnej a także w przypadku czynów nieuczciwej konkurencji, zwłaszcza gdy środki te obejmują przerwanie lub zakaz pewnego rodzaju czynności. Jak czytamy w postanowieniu Audiencia Provincial de Madrid, sekcja 28, z dnia 11 września 2008 roku, „... tego rodzaju środki gwarantują zabezpieczenie roszczenia, nie tyle dlatego, iż dzięki nim łatwiej będzie wykonać zapadły w przyszłej sprawie wyrok, ale dlatego, że nie dopuszczają do przedłużania się sytuacji, w której *prima facie* dochodzi do łamania prawa i pogłębiania tym samym krzywdy powoda, co pozwala chronić jego praw i ułatwia późniejsze wykonanie wyroku zgodnie z intencją powoda (podobnie: postanowienia Audiencia Provincial de Barcelona, sekcja 15, nr 229/2005, z dnia 30 września oraz nr 129/2007 z dnia 29 maja. Jest, w związku z powyższym, możliwe zastosowanie środków, które zapewnią wykonalność orzeczenia, jak również środków zmierzających do ochrony przedmiotu lub uprzedzających orzeczenie sądu, jak można wnosić z artykułu 726 Kodeksu Postępowania Cywilnego (art. 726 de la LEC) (podobnie w postanowieniu Audiencia Provincial de Barcelona, sekcja 15u, z 22 lutego 2007 roku). W powyższych przypadkach istnienie przesłanki *periculum in mora* jest uzasadnione zamiarem uniknięcia pogłębiania krzywdy w okresie od zgłoszenia przypuszczalnie niedozwolonego czynu do momentu wydania ostatecznego wyroku.

- c) Poręczenie. Jak stanowi artykuł 728.3 KPC (LEC) wnioskodawca powinien zadeklarować poręczenie w wysokości wystarczającej, aby móc niezwłocznie i skutecznie zadośćuczynić pozwanemu za ewentualne szkody powstałe na jego mieniu w wyniku zastosowania środków zabezpieczających. Określenie jego wysokości leży w gestii sądu, który podejmie decyzję biorąc pod uwagę naturę oraz treść pozwu i oceniając przedmiot roszczenia.

Pilna potrzeba, o której mowa w art. 730.2 KPC (LEC), jest uzasadnieniem dla wystosowania wniosku o wszczęcie postępowania zabezpieczającego przed złożeniem pozwu głównego, co związane jest z czasem potrzebnym do przygotowania pozwu i niekoniecznie musi zbiegać się z momentem złożenia wniosku. Chodzi tu o pilną potrzebę innego rodzaju i dlatego nie powinno się jej utożsamiać ani z przesłanką *periculum in mora*, uzasadniającą zastosowanie zabezpieczenia, ani z „pilnymi potrzebami” o których mowa w art. 733.2 KPC (LEC). Jak czytamy w postanowieniu Audiencia Provincial de Madrid, sekcja 28, z dnia 22 stycznia 2010 roku nie powinno się ich mylić z „niebezpieczeństwem w zwłocę” właściwym dla wszystkich środków zabezpieczających, o którym mowa w art. 728.1 KPC (LEC) (gdyby tak się stało wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego przed założeniem powództwa zostałby pozbawiony swojej indywidualności, a dodatkowy warunek określony w art. 730.2 zostałby pozbawiony sensu), ani też z pilną potrzebą uzasadniającą możliwość użycia zabezpieczenia bez wysłuchania pozwanego, ponieważ możliwe jest, iż uzasadniona będzie pilna potrzeba zastosowania środków przed założeniem sprawy, lecz nie wystąpi pilna potrzeba zastosowania środków bez wysłuchania pozwanego, ponieważ nie będzie występowało ryzyko zmniejszenia skuteczności środka ze względu na czas potrzebny do wezwania do stawienia i wysłuchania pozwanego, ani też przesłanki do tego aby sądzić, iż wiedza pozwanego co do możliwości wszczęcia postępowania zabezpieczającego mogłaby zmniejszyć skuteczność środków.

Z drugiej strony należy od samego początku dokładnie określić, jaki jest przedmiot roszczenia zawarty w pozwie, aby można było ocenić, czy istnieje związek między nim a środkiem zabezpieczającym (postanowienie Audiencia Provincial de Cádiz z 14 marca 2005), przy czym uzasadnienie nie może

być zbyt ogólnikowe, lecz powinno zawierać dokładne dane, w celu określenia zasadności środków. Dlatego też z założenia przyjmuje się, że środek powinien być określony w sposób rodzajowy, konkretny, a to wymaga zachowania związku pomiędzy wnioskiem o wszczęcie postępowania zabezpieczającego a roszczeniem zawartym w pozwie głównym, tak aby skutki zastosowanego środka były zbieżne z celem procesowym.

PUNKT PIĄTY.- Co się tyczy przesłanki *periculum in mora*, to znaczy faktu, iż w przypadku niezastosowania wnioskowanego środka tymczasowego może dojść do sytuacji, w której uniemożliwione lub utrudnione zostanie wykonanie orzeczenia końcowego, jak stanowi art. 728 KPC (LEC), powinna ona być oceniana przez pryzmat tej samej pilnej potrzeby, która pozwala na zastosowanie środków tymczasowych bez wysłuchania przyszłego pozwanego, jak już wspomniano w PUNKCIE DRUGIM niniejszego uzasadnienia. Jeśli niemożliwe wydaje się odroczenie zastosowania środków tymczasowych do momentu wysłuchania pozwanego, tym bardziej nie można ich odroczyć do dnia wydania ostatecznego wyroku.

Zmienność rynku internetowego, szybkość komunikacji, którą zapewnia system Uber, powiązany kapitałowo ze spółką Google, fakt, iż siedziba spółki znajduje się w jednym z rajów podatkowych, rzeczywista trudność stawienia się strony pozwanej, stanowią *per se* dodatkowe elementy uzasadniające istnienie przesłanki niebezpieczeństwa w zwłoce określonej w art. 728.1 KPC (LEC) w przypadku niezastosowania środków zabezpieczających.

PUNKT SZÓSTY.- W przedmiocie *fumus boni iuris*, spełnienia przesłanki istnienia zasadności roszczeń, oznacza ona, iż jeśli wnioskodawca przedstawi dane, argumenty i uzasadnienia, wystarczające do tego, aby na ich podstawie sąd mógł wydać doraźne postanowienie zgodne z przedmiotem roszczenia, ocena zasadności roszczenia będzie oparta na stopniu uprawdopodobnienia, ponieważ w okresie od momentu złożenia wniosku o wszczęcie postępowania zabezpieczającego do momentu wydania wyroku końcowego będzie miał miejsce cały proces, a w szczególności faza próbna. Dlatego też wystarczy uprawdopodobnić zasadność roszczenia zawartego we wniosku, które później zgłoszone zostanie w pozwie głównym. Wystarczy udowodnić, iż powód z dużym prawdopodobieństwem posiada prawo do ochrony prawnej, której żąda we wniosku. Podstawowym założeniem każdego postępowania zabezpieczającego jest wiarygodność prawa, na które powoła się powód w późniejszym pozwie, ponieważ roszczenie o zabezpieczenie ma zawsze charakter pochodny w stosunku do roszczenia głównego, dlatego też bez roszczenia głównego zostaje ono pozbawione sensu i to właśnie roszczenie główne powinno uzasadniać wystąpienie z wnioskiem o zabezpieczenie: subiektywne prawo, na które powód powołuje się w pozwie powinno być prawidłowe i znaczące; jednak uznanie roszczenia głównego w wyroku ostatecznym będzie uzależnione od przebiegu sprawy, zeznań stron oraz okresu próbnego, dlatego też bezzasadne wydaje się żądanie, aby na początku całego procesu lub przed jego rozpoczęciem roszczenie było całkowicie zdefiniowane, ponieważ powinno do tego dojść i zapewne dojdzie do tego w trakcie trwania procesu; dlatego też wystarczy jedynie uwiarygodnić prawo, na podstawie którego powód domaga się roszczeń, co zostanie poddane wstępnej ocenie na początku procesu i będzie mogło mieć wpływ na końcową decyzję sądu, aby móc na podstawie przytoczonych faktów oraz w granicach określonych stosownymi przepisami stwierdzić, czy powodowi przysługuje prawo do ochrony.

Wyroki Audiencia Provincial de Barcelona (S.S.A.P), sekcja 15, z 24 maja 1990 oraz 30 kwietnia 1991 mówią o: „dużym prawdopodobieństwie uznania roszczenia głównego” oraz „uzasadnionej szansie powodzenia”.

Jak dokładniej określa Postanowienie AP de Barcelona, Sekcja 13^a, z dnia 7 października 1992 roku (przewodniczący składu: Sr. Ferrer Mora), uprawdopodobnienie z faktycznego i prawnego punktu

widzenia „nie może być mylone z głównym powództwem, ponieważ decyzja o zastosowaniu środka zabezpieczającego nie wymaga dokładnego i szczegółowego dochodzenia odnośnie do każdego z elementów, w celu zaspokojenia roszczenia zawartego w pozwie, chyba że istnieje ryzyko uprzedzenia wyroku”.

Wnioskodawca powinien dostarczyć organom orzecznictwa wystarczającej ilości materiału dowodowego, w oparciu o które przynajmniej *prima facie*, będzie można „w sposób wiarygodny stwierdzić posiadanie odpowiednich uprawnień”, bez uszczerbku dla odroczenia do chwili procesu głównego ciężaru ich udowodnienia. W celu zachowania wymogu pilności postępowania – a co za tym idzie jego skuteczności – unikając przy tym potencjalnych nadużyć, wymagane jest coś więcej niż jedynie powołanie się na odpowiednie prawo, co jest z drugiej strony wystarczające do otwarcia procesu; ale mniej niż niezbita pewność, potrzebna jednakże przy wydawaniu ostatecznej sentencji.

Wyrok Audiencia Provincial de (S.A.P. de Vizcaya), z dnia 12 maja 1994 podnosi konieczność „uprawdopodobnienia roszczenia, spełnienia przesłanki <*fumus boni iuris*>, pozwalającej uzasadnić wstępnie interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia...”.

Art. 728, ustęp 2 zobowiązuje wnioskodawcę do „przedłożenia danych, argumentów oraz dokumentów, które pozwoliłyby sądowi, bez zagłębiania się w sedno zagadnienia, na prowizoryczny i poszlakowy osąd uznający cel roszczenia. W przypadku braku dokumentacji potwierdzającej, wnioskodawca może przedłożyć dane w innej formie”.

Siła materiału dowodowego powinna być proporcjonalna do rodzaju, charakterystyki oraz, przede wszystkim, granic wnioskowanych środków. W każdym wypadku maksymalną granicą, która zapobiega wypaczeniu użyteczności oraz roli tej instytucji, jest punkt w którym będzie można z dużą dozą pewności stwierdzić, iż roszczenie główne zostanie uznane w orzeczeniu kończącym proces, pozostawiając jednak bardziej zdecydowane osądy w gestii procesu głównego.

Na podstawie powyższego, aby stwierdzić, iż roszczenie jest prawnie i faktycznie uzasadnione, należy przeanalizować roszczenie o zabezpieczenie zawarte w pozwie głównym. Jedynie zważywszy zasadność rzezonego roszczenia można stwierdzić istnienie *fumus*.

Analizując tę przesłankę profesor MASSAGUER zwraca uwagę, iż nie zawsze łatwo jest znaleźć formalne dowody na występowanie *fumus boni iuris* jeśli ma się do czynienia z sytuacjami, o których mowa w Ustawie o Zapobieganiu Nieuczciwej Konkurencji (LCD), ponieważ roszczenie nie wynika bezpośrednio z przysługującego wnioskodawcy prawa przedmiotowego, lecz z faktu popełnienia lub nieuchronności popełnienia działań uważanych za czyny nieuczciwej konkurencji; *fumus boni iuris* wnioskodawcy wynika więc z czynu nieuczciwej konkurencji i nie ma uzasadnienia dla wymogu przedstawienia materiału dowodowego. (AAP Tarragona z dnia 17-10-96 i Barcelona 6-11-96).

Powód wnioskuje o niniejsze środki zabezpieczające w oparciu o artykuł 15.2o. Ustawy (LCD) zgodnie z którym: „Będzie także uważane za czyn nieuczciwej konkurencji zwykłe nieprzestrzeganie norm prawnych, mających na celu regulację działalności konkurencyjnej”.

Na podstawie dokumentacji przedłożonej razem z niniejszym wnioskiem można domniemywać, iż:

1. Spółka UBER TECHNOLOGIES INC. jest właścicielem marki <UBER> oraz domeny: www.uber.com.
2. Wyżej wymieniona spółka posiada prosty system służący do pobierania aplikacji na *smartphony* oraz *tablety*, umożliwiając tym samym każdemu z obywateli posiadających aplikację zamówienie usługi transportowej. System ten polega na wysłaniu do klienta

wybranego przez <UBER> kierowcy, który przypuszczalnie nie posiada stosownych zezwoleń administracyjnych, zatrudnienia ani nie odprowadza podatków.

3. System UBER jest powszechnie znany [załącznik nr 11 do niniejszego wniosku], gdyż został on wypromowany we wszelkiego rodzaju mediach masowego przekazu, jak i na portalach społecznościowych. [W dniu złożenia niniejszego wniosku dziennik El País zamieszcza wywiad z osobą zarządzającą spółką Compañía de España, panem Carles Lloret, który reklamuje nowy produkt zwany „UBER POOL”.]

W przypadku, który rozważamy należy oprzeć się na następujących aktach prawnych:

W celu świadczenia usług transportowych własnym pojazdem należy spełnić wymogi określone w Ustawie krajowej (*Ley estatal*) 16/87 z dnia 30 lipca, Rozporządzeniu o transporcie (*Ordenación de los Transportes*), którego artykuł 42 wymaga posiadania stosownego zezwolenia wydawanego przez Państwo lub władze Jednostki Autonomicznej.

Uściślając w art. 22.2 rzeczonej Ustawy, iż zarówno kierowca, jak i firma, która go zatrudnia powinny posiadać licencję lub pozwolenie na przewóz pasażerów, aby móc wystawiać rachunki.

I dalej w art. 53 Ustawy, gdzie figuruje lista firm transportowych i rodzaj prowadzonej działalności, wśród których to przypuszczalnie nie znajduje się UBER; a także w art. 91 wymienionego aktu, który uprawnia podmioty wymienione wcześniej do świadczenia usług przewozu pasażerów na terytorium całego kraju.

Ww. akt prawny jest komplementarny z Dekretem Królewskim (*R.D.*) 211/1990 z dnia 28 września, ogłoszonym Królewskim Rozporządzeniem o Transporcie Naziemnym.

Natomiast w Jednostce Autonomicznej Madrytu transport jest regulowany Ustawą Normującą i Koordynującą Transport Miejski w Jednostce Autonomicznej Madrytu 20/98 z dnia 27 listopada (*Ley de Ordenación y Coordinación de los Transportes Urbanos de la Comunidad de Madrid*).

Dekret 74/05 z dnia 28 lipca Jednostki Autonomicznej Madrytu, który uchwała Regulamin Usług Miejskiego Transportu Publicznego (*Reglamento de los Servicios de Transporte Público Urbano*) samochodami osobowymi oraz Rozporządzeniem Miejskim w sprawie Taksówek (*Ordenanza Municipal del Taxi*), które w niniejszym przypadku wydaje się szczególnie istotne ze względu na treść, określenie granic świadczonej usługi a nawet limitów taryfikacji.

Mając na uwadze istnienie działalności niezgodnej z obowiązującymi normami prawnymi dotyczącymi konkretnego sektora, można stwierdzić, iż interes prawny i faktyczny powoda jest uzasadniony, zatem istnieje przesłanka *fumus boni iuris*.

PUNKT SIÓDMY.- Wnioskowano, aby środki objęły swym zasięgiem terytorium całego kraju, bądź w sposób subsydiarny na terenie Jednostki Autonomicznej Madrytu. Zważywszy na naturę działalności handlowej prowadzonej przez „UBER”, jej transgraniczny charakter, chęć stopniowego przejęcia całego sektora transportu pasażerów indywidualnych bez posiadania stosownych zezwoleń administracyjnych, należy w niniejszym postanowieniu podkreślić, iż aby było ono skuteczne, w sytuacji powszechnej dostępności usługi przez Internet i jej promocji w tym medium, koniecznym wydaje się objęcie postępowaniem zabezpieczającym całego terytorium.

Uzasadnienie wnioskodawcy uznaje się za wystarczające do zastosowania środków zabezpieczających mających na celu walkę z czynem nieuczciwej konkurencji.

PUNKT ÓSMY.- W przypadku uznania zasadności zastosowania środków zabezpieczających, należy wyznaczyć **poręczenie** wymagalne na pierwsze żądanie, w celu pokrycia kosztów ewentualnych szkód, którego wysokość będzie zależna od typu roszczenia oraz zasadności środka, o którego zastosowanie ubiega się wnioskodawca, zgodnie z art. 728.3 KPC (LEC).

Wnioskodawca nie zadeklarował poręczenia, argumentując, iż chodzi tu o pozew stowarzyszenia kierowców przeciwko firmie generującej milionowe obroty. Należy zważyć dotkliwość środka, poprzez ocenę środków wnioskowanych przez powoda, mając na uwadze ich zasięg oraz straty, mogące powstać w konsekwencji ich zastosowania, zarówno te dotyczące działalności pozwanego, jak i osób trzecich.

Zważywszy powyższe sąd wyznacza poręczenie w wysokości 10.000 euro.

PUNKT DZIEWIĄTY. – Zgodnie z art. 735 oraz 737 KPC (LEC) środki zabezpieczające będą skuteczne jedynie w przypadku wpłacenia przez wnioskodawcę poręczenia w terminie trzech dni od daty wydania niniejszego postanowienia, w postaci gwarancji bankowej na czas nieokreślony, na kwotę 10.000 euro wypłacanej na pierwsze żądanie, która to kwota została uznana za wystarczającą na pokrycie ewentualnych strat spowodowanych wszczęciem postępowania zabezpieczającego.

PUNKT DZIESIĄTY.- W materii kosztów art. 736.1 KPC (LEC), powołuje się na art. 394 KPC (LEC), w przypadku odrzucenia wniosku o zastosowanie zabezpieczenia, jednak w artykule tym nie wspomina się o przypadkach postanowień orzekających wszczęcie postępowania zabezpieczającego, dlatego też sąd orzeka nie obciążać żadnej ze stron powstałymi kosztami.

SENTENCJA

PUNKT PIERWSZY.- Wobec materiału przedstawionego przez Pana IGNACIO BATTLO RIPOLL, będącego pełnomocnikiem MADRYCKIEGO STOWARZYSZENIA TAKSÓWKARZY, sąd postanowił rozpatrzyć WNIOSEK O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA ZABEZPIECZAJĄCEGO i ORZEKł co następuje:

1. Nakazać zaprzestanie działalności oraz wydać zakaz świadczenia usług transportu pasażerskiego przez pojazdy sygnowane marką „uber pop” lub jakąkolwiek inną marką używaną do tych samych celów przez pozwanego.
2. Nakazać zaprzestanie działalności, wydać zakaz udostępniania treści przez stronę oraz świadczenia usług transportowych „uber pop” za pośrednictwem strony <www.uber.com> lub jakiegokolwiek innej używanej do tych samych celów.
3. Nakazać zaprzestanie działalności i wydać zakaz udostępniania jakiegokolwiek aplikacji [app] czy też urządzenia lub systemu technologicznego bądź informatycznego służącego do świadczenia usług transportowych, o których mowa, na terytorium Hiszpanii.

PUNKT DRUGI.- Powyższe środki staną się wykonalne w momencie dostarczenia przez wnioskodawcę poręczenia, z zachowaniem terminu trzech dni od momentu dostarczenia niniejszego postanowienia, w postaci gwarancji bankowej na okres nieokreślony na kwotę 10.000 euro, wypłacalnej na pierwsze żądanie, jeśli tak uzna sąd.

PUNKT TRZECI.- Po zważeniu treści poprzednich punktów i w celu zagwarantowania wykonalności oraz skuteczności orzeczonych środków zabezpieczających sąd **POSTANAWIA:**

- 1.- Skierować do operatorów sieci komórkowych wymienionych w Rejestrze Operatorów Komisji Rynku Telekomunikacji (Registro de Operadores de la Comisión del Mercado de las

Telecomunicaciones),wymienionych poniżej, żądanie wstrzymania transmisji i przechowywania danych, uniemożliwienia dostępu do sieci komórkowej lub innego rodzaju usług pośrednictwa związanych z działalnością UBER (UBER TECHNOLOGIES INC).

BTC	BT España, Compañía de Servicios Globales de Telecomunicaciones, S.A.U.	Calle Salvador de Madariaga, 1, 28027, Madryt.
COLT	Colt Technology Services, S.A.U.	Calle Telémaco, 5, 28027, Madrid.
EUSKALTEL	Euskaltel, S.A.	Apartado Correos 24, F.D., 48860, Zalla-Vizcaya.
JAZZTEL	Jazz Telecom, S.A.	Calle Anabel Segura, 11, Edificio C, Centro de Negocios Albatros, 28108 Alcobendas-Madryt.
MOVISTAR	Telefónica de España, S.A.U.	Calle Gran Vía, 28, 28013, Madryt.
ONO	Cableuropa, S.A.U.	Apartado de Correos, 317, 46080, Valencia.
ORANGE (Telefonía fija e internet)	France Telecom España, S.A.U.	Centro Empresarial La Finca. Paseo Club Deportivo, 1. Edificio 8, 28223, Pozuelo de Alarcón- Madryt.
ORANGE (Telefonía móvil)	France Telecom España, S.A.U.	Centro Empresarial La Finca, Paseo Club Deportivo, 1, Edificio 8, 28223, Pozuelo de Alarcón- Madryt.
ORANGE BUSINESS SERVICES (Solo Cataluña)	France Telecom España, S.A.U.	Calle Gaspar Fábregas i Roses, 81, 2ª Planta, Esplugues de Llobregat, 08950, Barcelona.
R	R Cable y Telecomunicaciones Galicia, S.A.	Apartado de Correos, 2096, 15080, A Coruña.
TELECABLE	Telecable de Asturias, S.A.U.	Se facilita a petición del cliente.
VODAFONE	Vodafone España, S.A.	Avenida Europa, 1, Parque Empresarial La Moraleja, 28108 Alcobendas – Madryt.
YACOM	France Telecom España, S.A.U.	Apartado de Correos, 1058, 28108, Alcobendas-Madryt.

2.-Wydać wymienionym poniżej firmom oferującym usługi płatnicze nakaz zawieszenia wszelkich operacji związanych z wpłatami lub wypłatami za pomocą kart płatniczych lub innych podobnych urządzeń używanych przez UBER:

NAZWA	NAZWA SPÓŁKI	ADRES	STRONA WWW
4B	Sistema 4B, S.A.	Calle Francisco Sancha, 12, 28034, Madryt.	http://www.4b.es/
SERVIREDA	Sociedad Española de Medios de Pago, S.A.	Calle Gustavo Fernández Balbuena, 15, 28002, Madryt.	http://www.servired.es/espanol/index.htm
EURO 6000	Euro 6000, S.A.	c/ Alcalá nº 27, 28014 MADRYT.	
VISA	Visa International I Servicios De Pago Espana, S.L.	Calle Barria, 11, Getxo, 48930 , Vizcaya.	http://www.visaeurope.es/es.aspx
MASTERCARD	Mastercard (Europe), S.R.P.L. Sucursal en España ,	Calle María de Molina, 70, 7ª Planta, 28006, Madryt.	http://www.mastercard.com/es/gateway.html
DINERS CLUB	Diners Club Spain, S.A.	Avenida de Europa, 19, Edificio 3, 28224 Pozuelo de Alarcón- Madryt.	http://www.dinersclub.es/diners-club/diners-club-en-espana
NETELLER	Neteller (UK) Ltd.	Mount Pleasant, 2 Cambridge, CB3 0RN, Wielka Brytania.	www.neteller.com

CLICK AND BUY	Clickandbuy Europe Ltd.	Lincoln House, 137-143, Hammersmith Road, Londyn, W14 0QL, Wielka Brytania.	http://www.clickandbuy.com/ES_new/payment/index.html
SKRILL MONEY BOOKERS	Money Bookers, Ltd.	Welken House, 10-11 Charterhouse, Londyn, EC1M 6EH, Wielka Brytania.	www.moneybookers.com
PAYPAL	Paypal (Europe) S.A.R.L. Y CIE, S.C.A.	Avenida de Europa, 4, 28108, Alcobendas-MADRYT.	https://www.paypal.es/es
PAY SAFE CARD	Prepaid Service Company Ltd.	Euston Tower, floor 33, Euston Road, 286, Londyn, NW1 3DP, Wielka Brytania	http://www.paysafecard.com/es/es-paysafecard/
UKASH	Smart Voucher Ltd.	Tanner Road, 5-7, Londyn, SE1 3LE, Wielka Brytania.	http://www.ukash.com/es/es/home.aspx
WESTERN UNION QUICK PAY	Cambitur International, S.A.U.	Calle Obispo Salvador de los Reyes, 7-9 29013, Málaga.	http://www.cambitur.com/

3. – Wystosować wniosek wraz z uzasadnieniem skierowany do Ministerstwa Nauki i Innowacyjności (*Ministerio de Ciencia e Innovación*) (lub organu go zastępującego), z siedzibą przy c/ Albacete, 5. CP 28027 w Madrycie oraz Komisji Rynku Telekomunikacyjnego

(*Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones*), z siedzibą przy Carrer de Bolivia, 56 - 08018 Barcelona, aby, zgodnie z ich kompetencjami obejmującymi koordynowanie i nadzór nad działalnością operatorów sieci komórkowych, figurujących w Rejestrze Operatorów Rynku Telekomunikacyjnego (*Registro de Operadores de la Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones*), wydali operatorom nakaz natychmiastowego zawieszenia transmisji, przechowywania danych, dostępu do sieci komórkowych lub świadczenia innych równoważnych usług mogących pośredniczyć w prowadzeniu działalności przez UBER (UBER TECHNOLOGIES INC).

PUNKT CZWARTY.- Żadna ze stron nie zostaje obciążona kosztami, zgodnie z tym, co zawarto w ostatnim punkcie uzasadnienia.

Należy poinformować stronę, iż w przypadku nie złożenia pozwu głównego w terminie dwudziestu dni od dnia zastosowania środków, te pozostaną bezskuteczne, a strona zostanie obciążona kosztami ewentualnych szkód.

Przeciwko niniejszemu postanowieniu nie przysługuje odwołanie (art.733.2 KPC -*LEC*), jednak strona pozwana ma prawo wniesienia sprzeciwu w terminie DWUDZIESTU DNI licząc od momentu otrzymania postanowienia, jeśli wystąpi któraś z przesłanek art. 739 KPC (*LECn*).

Co zaświadczam własnoręcznym podpisem.

POUCZENIE.- Postanowienie niezwłocznie wykonać. Zaświadczam.